

Október 2021 / Tíšri - Chešvan 5782

BRATSTVO

Mám nádej v Bohu

OBSAH

Slovo na úvod strana 3

Slovo povzbudenia strana 5

Krajina Izrael a prorocstvo strana 8

Projekt Kamila strana 15

AKTUÁLNE PROJEKTY POMOCI

Aktuálne projekty:

Projekt „Nádej“ variabilný symbol 777
Projekt „Liečebný pobyt“ variabilný symbol 1033
Projekt „Sanitka“ variabilný symbol 85000
Projekt „Kamila“ variabilný symbol 2019
Projekt „Jenni“ variabilný symbol 222
Projekt „Chlieb života“ variabilný symbol 18

Kontaktná adresa:

CHEVRA
Národná 10
010 01 Žilina
Slovensko

www.chevra.sk
e-mail: chevra@chevra.sk
tel./fax: +421 (41) 56 40 536

**Číslo bankového účtu
pre Slovenskú republiku**
Československá Obchodní Banka, a.s.,
číslo účtu: 107656253 / 7500
IBAN: SK28 7500 0000 0001 0765 6253

**Číslo bankovního účtu
pro Českou republiku**
Československá Obchodní Banka, a.s.
číslo účtu: 180773659 / 0300
IBAN: CZ32 0300 0000 0001 8077 3659

Kalendár našich podujatí:

CHANUKA 4 - 5 / 12 / 2021

PKPI 11 - 14 / 08 / 2022

SLOVO NA ÚVOD

Drahí súrodenci,

Tu je slovo zo Slova pre vás.

„Túžobne som očakával na Hospodina, a naklonil sa ku mne a počul moje volanie o pomoc. Vytiahol ma z hučiacej jamy, z bahna a blata, a postavil moje nohy na skalu a stavia pevne moje kroky. A dal do mojich úst novú pieseň, chválu nášmu Bohu. Mnohí to uvidia a budú sa báť a nádejať sa budú na Hospodina. Blahoslavený muž, ktorý položil Hospodina za svoju nádej a neobracia sa k pyšným a k tým, ktorí chodia za lžou. Mnohé a veľké sú tvoje divy, ktoré si ty učinil Hospodine, môj Bože, a Tvoje myšlienky, vzťahujúce sa na nás. Nikto sa nemôže k Tebe prirovnať! Povedal som: Budem to oznamovať a hovoriť o tom. Ale je toho taká sila, že sa to nedá vyrozprávať.“ (Žalm 40:1-6)

Túžobne som očakával na Hospodina... Výsledkom túžobného očakávania na Nebeského Otca je, že nakloní sa k tebe a počuje tvoje volanie o pomoc. On je mocný vytiahnuť ťa z hučiacej jamy, z bahna a blata – dá sa povedať z toho najhoršieho. Keď túžobne očakávaš na Neho, vtedy On postavuje tvoje nohy na skalu, na niečo neotrasiteľné. Vedie ťa a pomáha v tom, aby tvoje kroky boli pevné. Nebeský Otec je celý čas naklonený k tebe, lebo On ťa stvoril pre vzťah s Ním. On túži a očakáva prebývať vo vzťahu s tebou. Stretne sa tvoja túžba s Jeho túžbou? – „Ako reve jeleň za potokmi vody, tak reve moja duša k tebe, ó, Bože. Moja duša žízni túžbou po Bohu, po živom Bohu, a hovorí: Kedy už prídem a ukážem sa pred tvárou Božou?“ (Žalm 42:1-2)

Pred nedávnom zatelefonoval mi jeden brat, ktorý dobre vie o čom je vzťah s Bohom. Delil sa so mnou so slovom zo žalmu 18, ktoré ho veľmi zasiahlo. Konkrétne z 36 verša, kde je napísane: „...tvoja blahosklonnosť ma zveľičuje.“ Toto sa nedeje len tak náhodou a tieto slová neprichádzajú len tak. Rodí sa to v túžobnom očakávaní na dobre prekvapenia, ktoré prichádzajú od trónu Nebeského Otca.

V tomto očakávaní rodia sa ďalšie veci – „On dal do mojich úst novú pieseň, chválu nášmu Bohu.“ (verš 4) Je to výsledok očakávania na Boha – nová pieseň a chvála nášmu Bohu, ktorý sa vo svojej blahosklonnosti a láskavosti znižuje k nám a ťahá nás povrazmi svojej lásky k sebe. Je to požehnaním pre nás, ale aj na svedectvo pre mnohých - Mnohí to uvidia a budú sa báť a nádejať sa budú na Hospodina. (verš 4)

V čom hľadáš svoju oporu, nádej a požehnanie. Dávid jasne vidí a hovorí kde sa nachádza

zdroj jeho požehnaní: Blahoslavený muž, ktorý položil Hospodina za svoju nádej a neobracia sa k pyšným a k tým, ktorí chodia za lžou. (verš 5) Dávid nehľadal rady u tých, ktorí by ho mohli zvieŕ z Božej cesty (Pr 13.20), ale priamo v Bohu.

Dávid bol úplne nadšený svojim Bohom, kochal sa vo svojom Bohu, keď hovorí: Mnohé a veľké sú tvoje divy, ktoré si ty učinil Hospodine, môj Bože, a Tvoje myšlienky, vzťahujúce sa na nás. Nikto sa nemôže k Tebe prirovnať! Povedal som: Budem to oznamovať a hovoriť o tom. Ale je toho taká sila, že sa to nedá vyrozprávať.“ (verš 6) Toto všetko sa rodí v túžobnom očakávaní na Nebeského Otca!

„A tak teraz na čože by som očakával, ó, Pane? Ten, na koho sa nadejem, si Ty.“ (Žalm 39:8)

Buďme všetci požehnaní v túžobnom očakávaní na ďalší pokyn od Nebeského Otca!

Stanislaw Gawel

SLOVO POVZBUDENIA

Drahí priatelia,

Mojžiš prorokoval v 5. Mojžišovej 28: *“Zošalieš z toho, čo uvidia tvoje oči”*. Hoci sa toto proroctvo veľakrát naplnilo za minulých 5781 rokov, nikdy to ešte nebolo také pravdivé, ako v dňoch, v ktorých žijeme.

Kto by si bol pomyslel, že nejaký vírus spustí celosvetovú krízu, aká sa dosiaľ ešte nevidela? Diabol je prešpekulovaný, sofistikovaný! Jeho hlavný démon sa už nevolá „légia“, ale covid, ktorý začal vládnuť nad svetom a vytvoril pred našimi očami niečo, z čoho sa ľudia idú zblázniť.

V Kanade neustále obťažovala polícia pastorov a zatvorila cirkvi; asi 100 (!) ich bolo podpálených. V Austrálii jednotka rýchleho nasadenia polície fyzicky zaútočila na veriach. V Melbourne obkľúčila polícia synagógu a vyrubila veriacom pokutu 5000 dolárov. V Izraeli zobudili vojakov ich velitelia o druhej ráno s krikom na donútenie, aby vzali „magický elixír“ – vakcínu na povzbudenie. V Spojených štátoch vojenský personál zažil rovnaký prístup u špičkových bojových pilotov a u iných armádných špecialistov, ktorí museli odísť, lebo odmietli prijať tretiu injekciu na vybudenie výkonu, ktorá je smrteľná a verte mi, to nebude naposledy! V Afganistane posielali Taliban miliónové hodnoty opustených vojenských zariadení do Iránu a súčasne poľuje na kresťanov, znásilňuje a zabíja, kadiaľ chodí, atď, atď.

Kým covid19 ničí národy, OPČ ničí cirkev. OPČ?!? OPČ je skratka Oklamanie posledných čias – duchovný vírus, ktorý potichučky nakazil za desaťročia cirkvi – nakazil mnoho tých, ktorí „poznali cirkev“, ale nikdy „nepoznali Boha“. *Oni* sa naučili prorokovať, naučili sa kázať, naučili sa vyháňať démonov, naučili sa padať pod mocou ducha, naučili sa duchovné piesne, nejako sa naučili aj hovoriť v jazykoch – ale nikdy sa nenaučili milovať! *Oni* vás nebudú milovať, ale vás opustia (slovná hračka v jazyku angl. Pozn.prekl.) a *oni* sú tí, ktorí vás zradia! Ježiš nám to predpovedal, že „brat vydá na smrť brata“ (Mk 13,12) Na ilustráciu – miestny vikár Anglikánskej cirkvi bol zradený jedným z cirkevníkov (!), že spieval v kostole. Prišiel o prácu, príjem aj bydlisko. A po celom svete je mnoho ďalších príkladov.

Matúšove „časy útrap“ sú pred nami (Mt 23,8), keď musí byť každý človek očkovaný. Toto je začiatok útrap, ktoré vyústia do „úzkosti pre Jákoba“ (Jer 30,7), keď bude musieť opäť každý Žid bežať, aby si zachránil život. Toto všetko bude viesť k začiatku *veľkého súženia*, keď bude každý kresťan prenasledovaný. V tomto okamihu je dôležité, aby sme nezopakovali chybu predchádzajúcej generácie, oni si pripevnili svoju nádej na vytrhnutie ako spôsobu úniku z trápenia a súženia. Satan použil tento nesprávny výklad, ktorý vyučujú zvedení muži, ktorí si zarobili milióny dolárov na tejto téme a súčasne s tým sú kostoly podpa-

ľované a veriaci po celom svete sú zabíjaní. Otázka teraz neznie, či sa to stane alebo nie. Otázka znie: čo urobíš, keď sa to nestane za tvojho života? Čo urobíš, keď utrpenie a prenasledovanie zaklope na tvoje dvere a nebudeš sa mať kam skryť a nebudeš mať kam utiecť?

Ľudia na Západe, ktorí chodia do kostolov, robia všetko preto, aby sa vyhli tejto téme. Povedali: „nehovor mi veci, ktoré nechcem počuť“. Toto sa stalo motívom mnohých poslušných kazateľov a pastoretov, aby kázali populárne kázne o spasení, uzdravení a vyslobodení, bez akejkoľvek zmienky skutočnosti, že nasledovníci Kristovi boli povolani a určení, aby trpeli.

Tak sa pri obľúbenom kázaní „netrápte sa, všetko dobre dopadne“ návštevníci kostolov ukolísali do falošnej bezpečnosti, ktorá ich pekne uspala. Teraz však zvonía všetky zvony na prebudenie sa: *“Prebudte sa! Posilňuj, čo ostalo, a malo umrieť”*. (Zj 3,2)

Pri týchto neprijemných a znepokojujúcich skutočnostiach vás chcem povzbudiť! Boh prisľúbil, že vyleje svojho Svätého Ducha v posledných časoch, t.j. na deň Letníc, pred 2000 rokmi. Áno, vyliatie Ducha zažili milióny ľudí na celom svete počas obdobia 2000 rokov posledných časov, ale toto prisľúbenie ešte nie je celkom na konci. „Posledné časy“ obsahujú aj ten posledný deň – obdobie posledných časov, v ktorých sa nachádzame. Musíme to uchopiť, že v posledných časoch je vyliatie Ducha Svätého. Ale príde to s prenasledovaním !

Hoci nepriateľ opäť raz prichádza ako potopa, zaplavuje národy nevysloviteľným zlom, predsa však *Duch Pánov pozdvihne prápor proti nemu* (Iz 59,19 angl. verzia KJ), takže bude utekať. My máme toto prisľúbenie, že napriek celosvetovej situácii Boh vyleje na nás svojho Ducha, *Boh nám totiž nedal ducha bojzlivosti, ale Ducha sily, lásky a rozvahy*. (2.Tim 1,7)

Toto nie je čas, aby sme strácali hlavu, hoci vidíme veci, z ktorých by sa iní zbláznili, ale *my však nie sme tí, ktorí ustupujú k záhube, ale ľudia viery k zachovaniu duše* (Heb 10,39). Pamätajme – toto je deň, ktorý Pán učinil pre vás, aby ste boli živí na tejto zemi, práve v tomto čase! Preto vstaňte a postavte sa, pretože Boh vás povolal na tento cieľ :

“aby som ťa ustanovil za svojho služobníka a svedka toho, čo si videl, i toho, čo ti ukážem; vytrhol som ťa z tohto ľudu aj spomedzi pohanov, ku ktorým ťa posielam, aby si im otvoril oči, nech sa odvrátia od tmy k svetlu a od satanovej moci k Bohu a aby tak dosiahli odpustenie hriechov a účasť medzi tými, ktorí sú posvätení vierou vo mňa.” (Skutky 26, 16b-18)

Boh trasia svetom, aby zobudil svoj ľud: „*Prebud' sa, ty, čo spiš, a vstaň z mŕtvych a zažiari ti Kristus.*“ (Ef 5,14) Toto je to obrovské prebudenie sa do prisľúbenia moci vzkriesenia! Toto je naša budúcnosť, nie to, čo nepriateľ vykresľuje pred našimi unavenými a vystrašenými očami. Svitanie vzkriesenia sa blíži! Je čas, aby sa skutočná Cirkev postavila, vstala z mŕtvych.

Ja som vďačný Bohu, že ma vzkriesil z mŕtvych. Bol som viackrát v nemocnici, ale teraz sa uzdravujem a som každý deň silnejší.

Modlím sa, aby Kristus svietil na vás, aby ste vedeli, že „*Ten, čo je vo vás, je väčší, ako ten, čo je vo svete.*“ Kristus vo mne nádej slávy je väčší než čokoľvek a ktokoľvek v tomto svete, pretože tento svet skoro pominie, ale Kristus zostane, presne ako prisľúbil.

Šalom so všetkým požehnaním v Ješuovi

Pastor Werner

KRAJINA IZRAEL A PROROCTVO

Boh si vyvolil Izrael a židovský ľud, aby boli Jeho nástrojmi a priniesli svetu spasenie. Boh nikdy nemal plán „A“ pre židovský ľud a plán „B“ pre cirkev z pohanov. Mal iba plán „A“ a my ako cirkev sme boli uvedení do Božieho, stále pokračujúceho vykupiteľského procesu, ktorý je stále spojený s krajinou Izrael, ktorú Boh nazýva svojou vlastnou. Po celé veky svet a duchovné sily bojovali proti Božím plánom.

Takmer pred 2000 rokmi sa nepriatelia Izraela pokúšali zničiť a odstrániť Boží zmluvný vzťah medzi Izraelom a židovským ľudom. V dvoch vojnách medzi Židmi a Rímom, v r. 70 a 135 n. l., Rimania zničili Boží chrám, vyhnali väčšinu židovského ľudu z krajiny Izrael, zmenili meno Izrael na Palestína, pripomínajúce úhlavných nepriateľov Izraela - Filištíncov, zakázali židovskému ľudu vstúpiť do Jeruzalema, okrem jedného dňa v roku pri trúchlení, 9-teho v biblickom mesiaci Av a prebudovali Jeruzalem ako rímske mesto, zmeniac jeho meno na Aelia Capitolina.

Kto by si pomyslel, že židovský ľud bude jedného dňa opäť obývať svoju krajinu a že sa bude volať Izrael? Určite nie národy sveta, ktoré sa striedali v okupovaní zeme a prenasledovali Boží zmluvný ľud.

Boh však nikdy nezabudol na svoj ľud alebo na svoj plán. Na jednej strane Jeho proroci hovorili o vyhnanstve ľudí a premene krajiny mlieka a medu na krajinu prázdnu, neúrodnú, v rukách nepriateľov Izraela. Na druhej strane, vo svojom milosrdenstve Boh tiež hovoril o prorockom dni, keď sa Jeho ľud Izrael vráti späť zo štyroch kútov sveta (Iz. 11:11-12), znova bude obývať svoju zem, ktorá sa opäť stane plodnou a dostane sa im úplného duchovného obnovenia (Ez. 36). Toto je ten deň!

Tento prorocký proces začal pred 100 rokmi a pokračuje v plnej sile za nášho života. Boh pripravuje svoju krajinu a svoj ľud na skorý príchod Mesiáša. Biblia je plná prorockých Písem, ktoré vidíme napĺňať sa pred našimi očami. Krajina Izrael a jej ľud neboli len Božími nástrojmi, ktoré mali byť použité v minulých dňoch a potom neskoršie byť zavrnuté. Boli a sú časťou Božieho plánu na vykúpenie sveta, spolu s Jeho cirkvou. Jeho milosrdenstvo trvá naveky. V našej dobe, namiesto prenasledovania židovského ľudu, sa milióny biblicky veriacich kresťanov modlia za pokoj Jeruzalema a stoja pri podporovaní Božieho prorockého plánu.

Vyučovania v tejto lekcii uvádzajú rovnako krajinu Izrael, ako i Boží zmluvný ľud do biblického kontextu, aby nám bolo odhalené viac z Božej vernosti pri napĺňaní Jeho slova a Jeho zaslúbení. Toto by mala byť vzrušujúca správa pre cirkev, pretože ak je Boh verný vo svojich zaslúbeniach voči Izraelu, potom bude verný vo svojich zaslúbeniach voči cirkvi. Pretože Izrael a rovnako i cirkev očakáva príchod Mesiáša, keď by sme boli časťou Jeho plánu, ktorý priniesie požehnanie celému svetu.

KRAJINA NA POMEDZÍ

Keď som po prvýkrát prišiel do Izraela, cestoval som po krajine, prechádzajúc sa po stopách Biblie. Jedného dňa sme boli na ceste do Tel Megiddo v údolí Harmagedon. Starý autobus nám zastavil a mohli sme vidieť staroveký kopec, vychádzajúci z údolia. Keď som vy-

stúpil, aby som si to odfotil, všimol som si, že značka autobusu mala číslo 666 – 666. Aké trefné! Stál som na budúcom dejisku veľkej bitky medzi Bohom a silami zla. Značka autobusu bola príliehavou pripomienkou, že toto nie je rozprávka, ale prorocká udalosť, ktorá jedného dňa nastane. V tom momente som sa cítil, ako keby som bol v strede terča. Málo som si uvedomoval, aké je to všetko skutočné.

Megiddo bolo sídlom jedného z najväčších a najstrategickejších miest v Šalamúnovom kráľovstve. Ešte predtým, než ho dobyl Izrael, bolo dôležitým kanaánskym mestom. Bolo to kvôli jeho centrálnemu umiestneniu, čo je faktor, ktorý ho znova uvedie do dôležitého postavenia v prorockom dni, ktorý príde.

Megiddo sa nachádza na južnom okraji veľkého údolia Ezdraelon, známeho ako údolie Jezreel a údolie Harmagedon.

Harmagedon sa spomína v Zjavení 16:16 ako miesto poslednej veľkej bitky medzi národmi sveta a samotným Hospodínom. Keď v roku 1799 Napoleon dobyl túto oblasť, označil toto údolie za najvhodnejšiu vojnovú arénu na svete. Je to preto, že je obklopené horami a má prístup zo všetkých štyroch strán.

Názov Harmagedon pochádza z hebrejských slov "Har Megiddon", čo znamená vrch Megiddon. Pod jeho povrchom sú ukryté zvyšky viac ako 4000 ročnej civilizácie, jedna vrstva na druhej. Megiddo je svedkom víťazstva každej veľkej armády, ktorá počas histórie okupovala túto oblasť.

Megiddo bolo v starodávnom svete dôležité, pretože sa nachádzalo na križovatke dvoch veľkých obchodných ciest.

Keďže na východ od Izraela sa rozprestierajú hory a rozľahlá púšť, hlavná severo-južná obchodná trať starodávneho sveta prechádzala priamo cez Izrael. Nazýva sa Via Maris (Morská cesta) a tiahla sa od Egypta na juhozápade do veľkých kráľovstiev na severovýchode: Asýrie, Babylonu a Perzie.

V biblických časoch boli tieto kráľovstvá neporovnateľne významnejšie ako maličký Izrael, a ak neobchodovali jeden s druhým, bojovali, aby mali kontrolu nad územím. Inak sa táto cesta neustále používala.

Východno-západná obchodná cesta umožňovala cestovať z King's Highway v Zajordánsku, západne od rieky Jordán, cez údolie Beit Shean ku Stredozemnému moru. Megiddo bolo miestom veľkého vplyvu, pretože sa nachádzalo tam, kde sa tieto dve cesty križovali. Kontrola nad týmto územím mohla byť v skutočnosti kontrolou nad svetovým trhom v starodávnom svete.

Keď vieme, aký malo Megiddo význam, môžeme pochopiť, prečo Boh vybral Kanaánsku zem pre izraelský národ. Najlepší popis pre Izrael môže byť: krajina na pomedzí.

Izrael je v skutočnosti ako pánty – pánty na dverách – medzi veľkými mocnosťami starovekého sveta: Afriky na juhu, Ázie na východe, Európy a Ruska na severe a veľkou Stredozemnou kotlinou na západe. Ktokoľvek mal kontrolu nad izraelskou krajinou, mohol mať veľký vplyv vo svete. Preto dobytie Izraela bolo a ešte stále je strategickým cieľom národov, ktoré chcú kontrolovať Stredný východ. Avšak tento kúsok zeme nie je k dispozícii, pretože Boh mal a má preň plán.

BOH SI VYBRAL ZEM

Keby sme chceli zistiť, či je dnešný Izrael umiestnený na tom istom mieste ako biblický Izrael, musíme sa pozrieť na biblický popis. O akej krajine hovoríme?

V 1 Mojžišovej 15:18 sú dané nejaké rozmery: *“V onen deň uzavrel Hospodin zmluvu s Abrahámom slovami: Tvoju potomstvu dávam túto krajinu od rieky Egyptskej až po veľkú rieku, po veľtok Eufrat.”*

Oveľa presnejšie je to uvedené v 1 M. 17:8 - *“celú Kanaánsku krajinu”*. V 2 M. 3:8 Boh hovorí Mojžišovi na púšti: *“Zostúpil som, aby som ho vytrhol z moci Egypta a aby som ho vyvie-dol z tejto krajiny do dobrej a rozsiahlej krajiny, do krajiny oplývajúcej mliekom a medom, do krajiny Kanaáncov, Chetejcov, Amorejcov, Perizejcov, Chivijcov a Jebúsejcov.”*

Tento popis zahŕňa dnešný Izrael, časť západného Jordánska, západnú Sýriu a väčšinu Libanonu. Ale aký typ krajiny je zasľúbená zem?

V 2 Mojžišovej 3:8 sa popisuje ako *“... zem oplývajúca mliekom a medom”*, potom Ez. 20:6 hovorí: *“...do krajiny, ktorá oplýva mliekom a medom. Bola najkrajšia zo všetkých krajín”*.

Výrazom “mlieko a med” Boh popisoval krajinu, ktorá môže užiť zvieratá produkujúce mlieko a kvitnúce ovocné stromy pre včely. V hebrejskom Písme med často označoval to, čo dnes nazývame ovocný džem, a to nás navádza na myšlienku ovocných stromov. Krajina mlieka a medu v púštnej oblasti je považovaná za vzácne zasľúbenie od Pána.

Výrazom “najkrajšia zo všetkých krajín” (v inom preklade je napísané “slávou všetkých krajín” pozn. prekl.) Boh naznačuje, že Izrael nebude len duchovným vodcom medzi národmi, ale do určitého času bude tiež zobrazovať národy sveta vo svojom teréne, flóre a faune.

Pozrime sa na to. Izrael je malý (290x85míl - 467x137km), ale požehnaný podnebí-m, terénom (tzn. povrchom pôdy, zemou pozn. prekl.) a lokalizáciou na zemi, ktoré podporujú rast-linstvo a živočíchy zo štyroch odlišných ekologických zón - africkej, ázijskej, stredozemnej a eurosibírskej, pretože všetky tieto zóny sa pretínajú v Izraeli vo svojich extrémoch.

Izrael má vznešené pohoria, púšte, lesy, močiare, morské pláže a pýši sa najnižšie po-loženým miestom na zemi. A to môže podporovať leto, zimu a rast tropického ovocia a zeleni-ny. V skutočnosti môžete v Jeruzaleme pestovať jablká, pomaranče a tropické ovocie v tej istej záhrade! Je tu dvakrát viac rastlinných druhov ako v susednom Egypte, úrodnej delte Nilu. Vtáci až z južnej Afriky a Islandu trávajú nejaký čas v Izraeli. A takisto sem prichádza sibírsky vlk z ďalekého severu a africký leopard z juhu.

Izrael je skutočne slávou všetkých zemí nielen v duchovnom, ale aj vo fyzickom význa-me.

Ba čo viac, je veľmi dôležité, aby sme pochopili, že zem vlastní Boh. V 3 M. 25:23 sa hovorí: *“Zem sa nesmie natrvalo predávať, lebo zem je moja, a vy ste cudzincami a usadlíkmi u mňa.”* Nárok na vlastníctvo má Boh. A tak ako my predávame niekomu naše vlastnícke právo na auto alebo dom, ktorý vlastníme, Boh sa rozhodol previesť vlastnícke právo na svoju zem, Izrael, konkrétnemu ľudu na všetky časy.

Boh si vybral človeka, Abraháma, aby mu dal do vlastníctva svoju zem, Izrael, pretože mal plán: spasíť svet. To sa uskutočnilo prostredníctvom Abrahámových potomkov Izáka a Jákoba, tak ako to zasľúbil.

BOH SI VYBRAL NÁROD

Takmer pred 4000 rokmi Boh povolal muža menom Abrahám a dal mu zvláštnu úlohu. Pochádzal z chaldejského Úru (v blízkosti mesta Basra v dnešnom Iraku). Keď ho Boh povolal, býval v Cháráne, čo je územie dnešného južného Turecka. Mal 75 rokov, keď k nemu Boh prehovoril k Abramovi. *“Vyjdi zo svojej krajiny, zo svojho príbuzenstva i z domu svojho otca do krajiny, ktorú ti ukážem. Urobím ťa veľkým národom, požehnám ťa a tvoje meno zvelebím, tak sa staneš požehnaním. Žehnať budem tých, čo teba žehnajú, prekľajem toho, čo tebe zlorečí a v tebe budú požehnané všetky čelade zeme”* (1 M. 12:1-3).

Abrám so svojou neplodnou ženou Sáráj a synovcom Lótom opustili Chárán a odišli do Kanaánu, kde mu Boh povedal: *“Pozdvihniže oči a z miesta, na ktorom si, zahľad sa na sever i na juh, na východ i na západ. Lebo celú krajinu, ktorú vidíš, dám tebe a tvojmu potomstvu naveky. Rozmnožím tvoje potomstvo ako prach na zemi: ak niekto vládze spočítať prach na zemi, tak bude možné spočítať aj tvoje potomstvo. Vstaň, prejdi krajinou po dĺžke i šírke, lebo ju dám tebe.”* (1 M.13:14-17).

Desať rokov po tom, čo Abrám a Sáráj čakali na potomka, stratili trpezlivosť. Sáráj ponúkla Abrámovi svoju slúžku Hagar a narodil sa im syn, ktorého nazvali Izmael. To však nebol syn zaslúbenia.

Izák, zaslúbený syn: Nakoniec po 14-tich rokoch (24 rokov po príchode do Kanaánu), Boh znova prehovoril k Abrámovi. Vtedy mu zmenil meno na Abrahám a Sáráji na Sára, lebo im odhalil zvyšok svojho zaslúbenia. V 1 M. 17:7-8 Boh hovorí: *“Ustanovím svoju zmluvu medzi sebou a tebou aj tvojim potomstvom a to cez pokolenia – ako večnú zmluvu, že budem Bohom tebe i tvojmu potomstvu. A tebe i tvojmu potomstvu dám do večného vlastníctva celú Kanaánsku krajinu, v ktorej ako cudzinec prebývaš; a budem im Bohom.”* Toto potvrdzuje, že Božia zmluva bola večná a bezpodmienečná, nie dočasná. V tomto okamihu mal Abrahám 99 rokov a Sára bola 90-ročná a stále neplodná. Preto si myslel, že Izmael, ktorý bol jeho synom, bude niesť zaslúbenie. V 1 M. 17:18 povedal Abrahám Bohu: *“Kiežby len Izmael žil pod tvojím dohľadom.”*

Toto nebol Boží plán, ktorý Boh vyložil: Izmael nebol synom zaslúbenia a Sára naozaj bude mať dieťa: Izáka, ktorý bude dedičom a držiteľom zaslúbení a zmluvy, týkajúcich sa zeme. Na Abrahámovu otázku Boh odpovedal takto: *“Nie. Ale tvoja žena Sára ti porodí syna; dáš mu meno Izák a ja ustanovím svoju zmluvu s ním ako večnú zmluvu pre jeho potomstvo.”* (1 M. 17:19).

A čo Izmael? Nie je tiež Abrahámovým synom? Áno je, ale nie “zaslúbeným synom”.

Boh pokračoval a povedal: *“Ale aj ohľadom Izmaela som ťa vypočul. Požehnal som ho, urobím ho plodným a preveľmi ho rozmnožím; splodí dvanásť kniežat, vytvorím z neho veľký národ. Ale ustanovím svoju zmluvu s Izákom, ktorého ti o rok v tomto čase porodí Sára.”* (1 M.17:20-21).

Prečítajte si tento verš ešte raz. Zmluvné požehnanie mal prijať Izák, nie Izmael. To nás privádza rovno do dnešnej doby, pretože dnešnou páličivou otázkou je: “Čia je izraelská krajina - Arabov alebo Židov?” Boh zaslúbil, že Izmaela a jeho potomkov veľmi požehná, ale nie Kanaánskou krajinou, ktorú Boh zmluvne previedol na Abrahámových potomkov cez Izáka.

Toto je kritický bod, pretože mnohí Arabi si nárokujú právo na krajinu Izrael ako Abrahámovi potomkovia cez líniu Izmaela! Ako potomkovia Abraháma skrze Izmaela môžu prijať mnohé zasľúbené požehnania, ale NIE krajinu Izrael. Tá je pre potomkov Abraháma, Izáka a Jáko

Vieme tiež, že Abrahám mal aj ďalších synov, ale im tiež neboli dané práva na krajinu Kanaán. V 1 M. 25:1-6 čítame, že Abrahámovi ďalší synovia dostali dary a boli poslaní preč, do krajín na východ: *“ale synom vedľajších žien, ktoré mal Abrahám, dal dary a poslal ich ešte za svojho života preč od svojho syna Izáka na východ, do východnej krajiny”*.

Jákob, zasľúbený syn: Neskôr mal Izák dvoch synov, Jáko

A čo Ézav? V 1 M. 36:6-9 sa dozvedáme, že Ézav vzal svoju rodinu a odsťahoval sa z Kanaánskej krajiny, preč od Jáko

Zmluvne a historicky krajina Izrael biblicky patrí Židom, potomkom Abraháma, Izáka a Jáko

Avšak boli Arabi podvedení? Boh povedal, že ich požehná, a dnes existuje 21 samostatných arabských štátov a iba JEDEN židovský štát. Územie arabského sveta je 650-krát väčšie ako Izrael. Inými slovami, Izrael sa veľkosťou rovná americkému štátu New Jersey alebo Walesu. Avšak arabské štáty sú o jeden a pol milióna štvorcových míľ väčšie než USA a ešte stále kontrolujú väčšinu dnešných zásob ropy. (Je to kontrast, ako keď porovnáme rozlohu krajiny veľkosti USA vrátane Aljašky, Havaja a 3/4 Kanady s rozlohou štátu New Jersey). Nie, Arabi neboli oklamaní jednoducho preto, že Židia sa vrátili do svojej starodávnej domoviny v Izraeli.

BOH MAL PLÁN

Boh mal významný dôvod, aby ustanovil zmluvu so svojim vyvoleným národom vo svojej vyvolenej zemi. Vidíte, že Boh si vybral určité územie - Izrael a určitý národ – potomkov Abraháma, Izáka a Jáko

Židovský národ bol vyvolený preto, aby:

- 1) svedčil o tom, že Boh je iba jeden uprostred všeobecného modlárstva,
- 2) ukázal národom, aké požehnanie plynie zo služby pravému Bohu,
- 3) prijal, uchoval a odovzdal Písmo (64 zo 66 biblických kníh napísali židovskí autori),
- 4) bol ľudským kanálom pre Mesiáša, Spasiteľa sveta.

Táto krajina, Bohom vyvolená, bola takisto vybraná na určitý cieľ. Ako som už spomenul, je strategicky umiestnená rovno uprostred križovatiek starovekého sveta so všetkými otvorenými problémami. A presne tam chcel Boh mať svoj ľud. Tak ako hovoria ich obchodné rekla-

my: lokalizácia, lokalizácia, lokalizácia (tzn. umiestnenie, poloha pozn. prekl.).

Boh postavil svoj vyvolený ľud na nebezpečné miesto, presne tam, kde ich chcel mať, s určitým zámerom. V časoch vojny alebo v časoch mieru sa tak Božie posolstvo dostalo do vtľadajšieho známeho sveta.

Ale prečo? Boh ich mohol zobrať na najvzdialenejšiu púšť na Strednom východe a stvoriť pre nich novú záhradu Eden. Tam si mohli prebývať v Božej sláve, zabezpečení, vzdialení všetkým svetovým konfliktom. V najsuchších miestach púšte, kde nikto necestuje, by skutočne mohli zostať bez povšimnutia až do tohto storočia, keď by ich konečne naše satelity zhora odfotovali.

Boh mal iné plány.

1. Strategická poloha krajiny vytvára zvláštne napätie. Mohli by sme to nazvať "Boží test základu viery". V tejto krajine bolo mnoho tlakov a mnoho skúšok. Ale skrze tieto skúšky so všetkou nepriazňou osudu voči Izraelitom, Boh ukazoval svoju zázračnú moc tak, že ich zachoval a požehnával dokonca aj v ťažkých situáciách. To vyburcovalo ľudí, aby si to všimli a zaregistrovali.

2. Pretože všetky komunikácie, obchod a dokonca aj armády starovekého sveta museli prechádzať touto krajinou, posolstvo o Božom vzťahu k človeku sa cez Jeho vyvolený národ rozšírilo do sveta.

Židovský ľud bol živým svedectvom Boha, prostredníctvom ich životného štýlu a poslstva.

V časoch mieru mohli obchodníci a cestujúci vidieť a počuť Boží odkaz pre svet.

V časoch vojny Boh skutočne preukazoval svoju moc na to, aby ich zázračne ochránil. Táto správa sa tiež rozšírila do celého sveta. Napríklad asýrsky kráľ Sancherib vtrhol do Judska v roku 70 pred n. l. Keď sa dostal k Jeruzalemu, uzavrel prístup do mesta a vysmieval sa kráľovi Chizkijovi a Bohu Izraela. Boh konal. Anjel Pánov pobil Sancheribových vojakov a veliteľov. V 2 Kron. 32 vidíme, že Sancherib sa vrátil do Asýrie s hanbou. Toto však nie je zaznamenané iba v Biblii, ale aj Sancherib zanechal popis tejto udalosti vyrytý do kameňa, ktorý svedčí o tom, čo Boh učinil v tento deň v Izraeli.

ČO TOTO VŠETKO ZNAMENÁ PRE NÁS?

Boží večný plán záchrany je v Biblii jasný. Človek zhršil, oddelil sa od Boha. Boh však chcel mať s ním vzťah, a tak pripravil plán a zahrnul do neho človeka – Abraháma a krajinu – Izrael, aby priniesol spasenie svetu.

Avšak tento plán ešte nie je dokončený a naplnenie Božieho prorockého slova sa práve uskutočňuje a vzťahuje sa na Izrael a na dnešný židovský národ. Nepochybne bol a stále je osudom, ktorý určil konečnú podobu sveta.

My ako kresťania sme súčasťou tohto osudu. V Ef. 2:12-13 Pavel hovorí k nám, pohanom z národov, ktorí sme boli spasení milosťou, o našom vzťahu k Izraelu a Božím zmlúvam a zaslúbeniam pre Izrael. Hovorí: *"pamätajte, že ste boli kedysi bez Krista, vylúčení zo spoločenstva s Izraelom, cudzí zmlúvam zaslúbenia, bez nádeje a bez Boha na svete. A teraz, hoci ste kedysi boli ďalekí, v Ježišovi Kristovi stali ste sa blízkymi krvou Kristovou."* Inými slovami,

sme spoluobčania Izraela; a nakoľko Boh pripravuje svoju zem a svoj ľud pre skorý príchod Mesiáša, jeho súčasný i budúci osud by mal mať dnes pre nás ten najväčší význam.

Izraelský národ bol vyvolený aj preto, aby svedčil o Bohu. Nemali knihy, audiokazety, rádio a televíziu, ako máme my dnes. Ich životy boli živým svedectvom svetu.

Toto platí aj o nás kresťanoch. Pavel o nás hovorí v 2. Kor. 3:2-3 takto: *“Vy ste naším listom, vpísaným nám do srdca, ktorý znajú a čítajú všetci ľudia. Veď je zjavné, že ste listom Kristovým, ktorý sme my písali svojou službou a napísali nie čeridlom, ale Duchom Boha živého, nie na kamenných doskách, ale na mäsitých doskách srdc.”*

Podobne ako Izrael, keď sa narodíme do Božieho kráľovstva, Boh od nás neodstráni životné prekážky, ale postaví nás do rušnej križovatky života. Tam nás požehnáva. Keď problémy narastajú, On je tam, aby nás chránil a obhajoval. V obidvoch prípadoch sa to stáva svedectvom o živom Bohu, ktorému slúžime.

Pomyslite si na Józua, ktorý bol povolaný, aby priviedol deti Izraela do zaslúbenej zeme. Nielenže to bola zaslúbená zem, ale Boh vymedzil hranice každého kmeňa. Sú také presné, že ešte dnes môžete čítať záznam o tomto rozdelení v knihe Józua a na modernej mape Izraela ísť po stope hraníc, údolia za údolím, vrchu za vrchom. To nebola rozprávka, ale Božie zaopatrenie Jeho vyvoleného národa a Jeho vyvolenej zeme. Bolo to však pre Józua ľahké? Vôbec nie! Už od Jericha museli bojovať na každom kroku, aby dobyli to, čo Boh pre nich pripravil. Bol v tom Boh? Áno, určite. Skrze to ukazoval svoju moc svojmu ľudu a tiež jeho nepriateľom. *“Pre Boha nič nie je nemožné.”* (Luk. 1:37). Kľúčom v tejto pasáži je to, že Boh má prostriedky, aby nemožné urobil možným. Ak zostávame v ňom, môžeme vidieť Jeho víťazstvo v našich životoch.

Avšak Boh nikdy nezasľúbil, že nás uvedie do raja na zemi - to sa stane až vo večnosti. Tu na zemi sme povolaní, aby sme chodili vo svojom spasení a boli Jeho svedkami. Máme príležitosť robiť to každý deň a nemali by sme byť závislí na niečom alebo na niekom, kto by to urobil za nás.

Tak ako Izrael, musíme byť zakorenení a upevnení v Pánovi, aby nás naši nepriatelia nepremohli alebo aby nás hlad alebo sucho nestrhl. To sa stalo, keď Izrael odvrátil svoj pohľad od Pána. Iba vtedy, keď prebývame v Pánovi, nájdeme Jeho zaopatrenie a ochranu, ktorá ohromí svet okolo nás a privedie iných do Božieho kráľovstva.

Tak ako Izrael, ani my nie sme opustené ostrovy sami pre seba. Stojíme na križovatkách života, takže môžeme priniesť slávu Jeho Menu.

(Autor: Clarence H. Wagner)

PROJEKT KAMILA

Milí priatelia Izraela,

Kamila s celou rodinou (5 detí) bola niekoľko týždňov na Ukrajine, u svojich rodičov, vo Vinogradive. Po mnohých rokoch sa spolu stretli starí rodičia so svojimi vnúčatami.

Deti sa spolu radovali, že môžu prežívať slobodu a behať po záhrade, lebo v Izraeli zažili lockdown, počas ktorého boli uzavreté v paneláku a hrali sa len na balkóne. Ale tu na Ukrajine u babky sú krásne zelené stromy, priestor na behanie a šantenie.

Po krásnych a radostných chvíľach na Ukrajine sa opäť vrátili do Izraela.

Po príchode domov, musela celá rodina ísť do karantény. Po troch testovaniach v priebehu niekoľkých dní sa dostali na „slobodu“.

Vláda v Izraeli núti ľudí, aby sa dali zaočkovať treťou dávkou. Chcú zaviesť očkovanie detí už od 3 rokov. Obmedzenia sú na každom mieste. Vstup len pre zaočkovaných, dokonca aj v tom sú rôzne úrovne prvou, druhou a treťou dávkou.

Kamila so svojou celou rodinou

Kamila pracovala aj na Ukrajine online. Vzhľadom na lockdown a iné obmedzenia v Izraeli je prenájom kancelárie zbytočné. Pre jej prácu je online forma vyhovujúca. Pomáha ľuďom zvládať psychologické traumy a stresy, ktoré mnohí nezvládajú v týchto dňoch strachu a obáv.

Šmuel má konečne po skúškach. Aby mohol užiť rodinu a nebol závislý na minimálnej mzde, si ide založiť živnosť. Začiatky môžu byť ťažšie, ale veria, že to je odrazový mostík k normálnemu fungovaniu.

Kamila spolu so Šmuelom sú veľmi vďační za každú podporu, ktorú od vás dostávajú. Bez tejto podpory by bol ich život zložitejší.

Jozef Janits (Chevra tím)

DISTRIBÚCIA ZEMIAKOV

